

تکنیک های ساختمان های قدیمی، اتصال چوب ها بدون چسب و میخ

قبل از پیدایش و کاربرد چسب و پیچ در قطعه های چوبی، صنعتگران ژاپنی از یک سری مفصل های پازلی برای اتصال قطعات چوبی در یک سازه و تیرها استفاده می کردند. امروزه روش های بسیاری در نجاری وجود دارد، اما در حالت کلی، همه این روش ها احتیاج به متعلقات اضافه تری دارند. چسب نیز برای ساخت تیرهایی با ورقه های نازک و اتصالات دیگر استفاده می شود اما در یک سیستم مفصلی کامل هیچ چیز دیگری مورد نیاز نیست.

سیستم مفصل های پازلی به این صورت است که با استفاده از یک چکش، قلم (گوه) روی چوب کوبیده می شود تا طرح روی چوب پیاده شود. در این روش نیاز است که نجاری با دقت کامل صورت بگیرد. زمانی که چسب و پیچ گزینه مورد نظر نیستند این مفصل ها سیستم کاملی هستند. نیازی به ذکر نیست که مفصل های چوبی در این روش در تناسب با کشش در تیر قرار می گیرند. در این روش صفحات شکست برشی که در روش های دیگر مانند استفاده از چسب وجود دارد، ایجاد نمی شود.

اتصالات تیری مانند این روش در تمام معماری های ژاپنی در آن زمان استفاده می شده است. این روش سبب می شد تا دهانه هایی بزرگ تری در سقف طراحی شود که خود باعث می شد بتوانند ساختمان های بلند تر و بدون نیاز به تکیه گاه اضافی بسازند.

تکنیک های ساختمان سازی به لطف وقوع انقلاب صنعتی تکامل یافتند اما هنوز هم گروهی هستند که ساخت و ساز را با روش قدیمی و البته زیبا ادامه می دهند.